ΤΙΤΛΟΣ: «Κι εμείς…με ΑΝΑΚΥΚΛΩΣΗ»

ΠΡΟΣΩΠΑ:

ΑΦΗΓΗΤΗΣ 1
ΑΦΗΓΗΤΗΣ 2
ΠΛΑΣΤΙΚΗ ΣΑΚΟΥΛΑ 1
ΠΛΑΣΤΙΚΗ ΣΑΚΟΥΛΑ 2
ΠΛΑΣΤΙΚΗ ΣΑΚΟΥΛΑ 3
ΚΟΝΣΕΡΒΑ 1
ΚΟΝΣΕΡΒΑ 2
ΚΟΥΤΑΚΙΑ ΑΛΟΥΜΙΝΙΟΥ 4
ΠΛΑΣΤΙΚΟ ΜΠΟΥΚΑΛΙ 1
ΠΛΑΣΤΙΚΟ ΜΠΟΥΚΑΛΙ 2
ΠΟΤΗΡΙ ΚΑΦΕ 1
ΠΟΤΗΡΙ ΚΑΦΕ 2
ΠΟΤΗΡΙ ΚΑΦΕ ΛΟΥΟΜΕΝΟΥ
ΚΑΛΑΜΑΚΙ ΠΛΑΣΤΙΚΟ 1
ΚΑΛΑΜΑΚΙ ΠΛΑΣΤΙΚΟ 2
ΑΛΤΗΛΙΑΚΟ
ΞΕΦΤΙΣΜΕΝΗ ΨΑΘΑ 1
ΑΝΔΡΑΣ
ΓΥΝΑΙΚΑ
ΣΑΡΔΕΛΙΤΣΑ
ΜΠΑΡΜΠΟΥΝΑ
ΧΕΛΩΝΑ
ΓΛΑΡΟΣ 1
ΓΛΑΡΟΣ 2
ΠΑΙΔΙ 1
ΠΑΙΔΙ 2
ΠΑΙΔΙ 3
ΠΑΙΔΙ 4
ΠΑΙΔΙ 5

ΣΚΗΝΙΚΟ: Παραλία γεμάτη σκουπίδια

Άννα Παπαδοπούλου

ΑΦΗΓΗΤΗΣ 1:Μια φορά, κι ένα καιρό ζούσαν σε μια παραλία ένα σωρό πολύχρωμα, μπιρμπιλωτά σκουπίδια.
ΑΦΗΓΗΤΗΣ 2:(παρουσιάζει τα σκουπίδια που είναι αραχτά στην παραλία κι αυτά χαιρετούν ή κινούνται να τα δουν οι θεατές).Πλαστικές σακούλες, κονσέρβες, κουτάκια αλουμινίου, μπουκάλια πλαστικά, ποτήρια του καφέ, καλαμάκια πλαστικά, αντηλιακά και φυσικά ψάθες ξεφτισμένες….
ΑΦΗΓΗΤΗΣ 1:Χειμώνα,καλοκαίρι χαίρονταν το μπάνιο τους στη θάλασσα κι απολάμβαναν τον ήλιο αραχτά στην παραλία.(Τα σκουπίδια πίσω μπορεί να κινούνται, να κάνουν πως κολυμπούν, να κάνουν ηλιοθεραπεία κ.λπ.)
ΑΦΗΓΗΤΗΣ 2:Το καλοκαίρι μάλιστα αποκτούσαν και νέους φίλους, μια που οι άνθρωποι που επισκέπτονταν την παραλία, συνήθιζαν δυστυχώς, φεύγοντας, να «ξεχνούν» (το τονίζει με ειρωνικό ύφος) κι άλλα σκουπίδια….
(Εμφανίζονται δύο λουόμενοι. Στρώνουν την ψάθα τους, απλώνουν τα πράγματά τους, αντηλιακό, εφημερίδες, καφέδες κ.λπ.)
ΓΥΝΑΙΚΑ: Αχ! Βάλε μου, σε παρακαλώ, λίγο λαδάκι στην πλάτη μην καώ.
ΆΝΤΡΑΣ:(προσπαθεί, ξαναπροσπαθεί…άδειο).Λυπάμαι,άδειασε!
ΓΥΝΑΙΚΑ: Άδειασε; Τι κρίμα! Εεεε, πέτα το λοιπόν. Τι το κρατάς;(Ο άντρας πετάει το μπουκάλι στο νερό και το τρώει στο κεφάλι ένα από τα δυο ψάρια που περνούν εκείνη την ώρα. Τα ψάρια πάνε στην άλλη άκρη της σκηνής κι αρχίζουν την κουβέντα).
ΣΑΡΔΕΛΙΤΣΑ:(πιάνει το κεφάλι του).Άουτς! Αμάν πια αυτοί οι άνθρωποι, Μπαρμπούνα μου. Έχουν γεμίσει τα πάντα σκουπίδια. Ό,τι δεν χρειάζονται το πετάνε όπου βρούν.
ΜΠΑΡΜΠΟΥΝΑ:΄Εχεις δίκιο, Σαρδελίτσα μου. Δεν έχουν αφήσει πια τίποτα καθαρό. Κι αφού τους τέλειωσε η στεριά, άρχισαν να πετάνε και στο νερό.
ΣΑΡΔΕΛΙΤΣΑ: Έχω ακούσει από τη φίλη μου τη φάλαινα, την πολυταξιδεμένη, ότι υπάρχουν λέει, ολόκληρα νησιά που επιπλέουν στους ωκεανούς φτιαγμένα από ανθρώπινα σκουπίδια.
ΜΠΑΡΜΠΟΥΝΑ: Κι εμένα μου είπε μια μέρα ο Χρυσοψαρίδης, ξέρεις αυτός ο κοκκινούλης στη λιμνούλα, ότι και στο γλυκό νερό τα σκουπίδια βασιλεύουν. Ποτάμια, λίμνες, ακόμα και τα σιντριβάνια τους γέμισαν με σκουπίδια.Μεγάλη ρύπανση που λένε κι οι άνθρωποι στη γλώσσα τους.
ΣΑΡΔΕΛΙΤΣΑ: Χωματερή μας καταντήσανε, δυστυχώς. Αχ! Σε τι κόσμο θα φέρουμε τ' αυγά μας;
ΜΠΑΡΜΠΟΥΝΑ: Όπου κι αν κολυμπήσεις ο βυθός είναι γεμάτος σκουπίδια. ΄Απαπα…Αναλέπιασα και που το σκέφτηκα!
ΆΝΤΡΑΣ: (πίνει καφέ,ενώ η γυναίκα διαβάζει εφημερίδα) Ωραίος καφές!!! Όπως ακριβώς τον πίνω.(Πίνει μια δυο γουλιές ακόμα με απόλαυση). Τον ήπια όλο. Και τώρα; Τι το κάνουν το ποτήρι;
ΓΥΝΑΙΚΑ:(θυμωμένη που τη διακόπτει που διαβάζει εφημερίδα)Μα τι λες; Και φυσικά να το πετάξεις αμέσως. Και προσοχή μην μου λερώσεις τις πετσέτες. Χτες τις αγόρασα. Ειδικά για το πρώτο μας μπάνιο.

ΆΝΤΡΑΣ:(κοιτάει γύρω του)Ναι, αλλά πού να το πετάξω; Ο κάδος είναι μακριά και βαριέμαι να πάω μέχρι εκεί. Κάνει και τόση ζέστη…
ΓΥΝΑΙΚΑ:Ουφ! Με κούρασες πια. Πού να το πετάξω και πού να το πετάξω; Να…. (πετά το ποτήρι του καφέ πάνω στα άλλα σκουπίδια).
ΠΟΤΗΡΙ ΚΑΦΕ1:Ουπς!καλώς τον! Έλα στην παρέα μας.
ΠΟΤΗΡΙ ΛΟΥΟΜΕΝΟΥ: Γεια σας, παιδιά! Κι εσείς εδώ;
ΠΟΤΗΡΙ ΚΑΦΕ2:Φυσικά!Υπάρχει καλύτερο μέρος για καφέ από την παραλία;
ΨΑΘΑ: (τεντώνεται νωχελικά) Για μένα πάντως η παραλία είναι μοναδική! Δε λέω και στο δάσος καλά είναι, αλλά με χαλάει η υγρασία. Ενώ η παραλία….
ΚΟΝΣΕΡΒΑ 1: Ευτυχώς που οι άνθρωποι δεν μας παίρνουν μακριά από’δω κι έτσι κάνουμε όλο το χρόνο διακοπές!
ΚΟΝΣΕΡΒΑ 2: Δεν μας πετούν ούτε καν στον κάδο. Αχ! πόσο τους αγαπώ τους βρομιαρούληδες…
ΠΛΑΣΤΙΚΟ ΜΠΟΥΚΑΛΙ 1: Ευτυχώς να λέμε, γιατί κάτι φίλοι μου στην πόλη έχουν βρει τον μπελά τους με αυτούς τους κάδους.
ΠΛΑΣΤΙΚΟ ΜΠΟΥΚΑΛΙ 2: Όταν λες τον μπελά τους τι ακριβώς εννοείς;
ΠΛΑΣΤΙΚΟ ΜΠΟΥΚΑΛΙ 1: Εννοώ πως εκεί, εκτός από τους κοινούς κάδους για μας τα σκουπίδια, υπάρχουν και κάτι άλλοι κάδοι. Νομίζω πως είναι μπλε. Να δεις, μωρέ, πώς τους λένε;
ΚΟΥΤΑΚΙΑ ΑΛΟΥΜΙΝΙΟΥ 4: (μαζί,ψευδά) Κάδουθ ανακύκλωθηθ, καλέ!
ΠΛΑΣΤΙΚΟ ΜΠΟΥΚΑΛΙ 1: Ανακύκλωσης, ξανακύκλωσης, ησυχία δεν βρίσκουν. Εμείς εδώ στην εξοχή είμαστε μια χαρά. Του πεταματού και μόνο.
ΚΟΥΤΑΚΙΑ ΑΛΟΥΜΙΝΙΟΥ 4:Ναι,θε λέμε, καλά είναι εθώ στην εκθοχή, αλλά και θτην ανακύκλωθη καλύτερα.
ΜΠΟΥΚΑΛΙ ΑΝΤΗΛΙΑΚΟ: Σας παρακαλώ, μην μου μαυρίζετε την ψυχή. Εγώ δε θέλω πια να πάω πουθενά. Τώρα που πήρα τη σύνταξή μου επιτέλους θέλω να μαυρίζω με τις ώρες στον ήλιο.
ΚΑΛΑΜΑΚΙ1:Εγώ,πάλι βαρέθηκα! Θέλω να ζήσω στη ζωή μου και λίγο περιπέτεια. Από το σούπερ μάρκετ στον καφέ κι από τον καφέ στην άμμο.
ΚΑΛΑΜΑΚΙ 2: Ρούφα τ’ αυγό σου, σπαστικό. Είμαστε εμείς τώρα για ανακύκλωση; Και μόνο που το λέω ζαλίζομαι.
ΚΟΥΤΑΚΙΑ ΑΛΟΥΜΙΝΙΟΥ 4: Μην θακώνεθτε. Εθείς πολύ φοβάμαι πωθ δεν ανακυκλώνεθτε.
ΚΑΛΑΜΑΚΙ1: (στεναχωρημένα) Μμμ.Τι κρίμα!
ΚΑΛΑΜΑΚΙ 2: (πανηγυρικά) Ουαοουυυυ!Τι καλά!
(Εμφανίζονται 2 γλάροι)

ΓΛΑΡΟΣ 1: Έχω μια λιγούρα φοβερή. Λες να βρούμε τίποτα να τσιμπήσουμε;
ΓΛΑΡΟΣ 2: Και το ρωτάς; Πουλάκι μου, σ'έφερα στην καλύτερη ακτή! Σκουπιδιανή με τ' όνομα. Γεμάτη λιχουδιές.
ΓΛΑΡΟΣ 1:Ξέρεις τα άλλα θαλασσοπούλια μας κοροϊδεύουν που τρώμε σκουπίδια. Μας λένε γλαρόσκουπες και σκουπιδομαζώχτρες.
ΓΛΑΡΟΣ 2:Μμμμ.Σκοτίστηκα.Εμείς τουλάχιστον με τόσα σκουπίδια θα επιβιώσουμε. Οι άλλοι που προτιμούν την υγιεινή διατροφή να δούμε που θα βρίσκουν ψάρια σε λίγο καιρό.
ΓΛΑΡΟΣ 1: Ναι, με τόσα σκουπίδια που πετάνε οι άνθρωποι και στη θάλασσα τα ψάρια… «δεν τη βγάζουν καθαρή».
ΓΛΑΡΟΣ 2: Σκουπίδι από τον τόπο σου κι ας είν' και ..πεταμένο. (Ενώ συνεχίζουν να τσιμπολογούν,πλησιάζει μια χελώνα)
ΧΕΛΩΝΑ: Εσείς είστε τυχεροί! Εγώ πάλι δεν μπορώ να το χωνέψω με τίποτα. Όπου κι αν κολυμπήσω, σ' Ανατολή και Δύση, σε κάθε θάλασσα και σε κάθε ωκεανό μόνο αυτά συναντώ γύρω μου. Σκουπίδια παντού. Και σκουπίδια πονηρά!Ειδικά αυτές οι πλαστικές σακούλες, πόσο με τρομάζουν….
ΣΑΚΟΥΛΑ1:Εμείς;Τι σου κάναμε εμείς;
ΣΑΚΟΥΛΑ2:Εμείς απλά απολαμβάνουμε την αιώνια ζωή.
ΣΑΚΟΥΛΑ3: Γιατί, όπως καλά θα ξέρεις, χελωνίτσα, εμάς ΔΕΝ μας νικάει τίποτα!
ΣΑΚΟΥΛΑ1: Δε λιώνουμε ποτέ!
ΧΕΛΩΝΑ: Το ξέρω! Πώς δεν το ξέρω; Κι όχι μόνο δεν λιώνετε ποτέ, αλλά πολλές φορές, όταν κολυμπάτε μέσα στο νερό, εμείς οι χελώνες σας νομίζουμε για τσούχτρες, που είναι ο αγαπημένος μας μεζές. Σας τρώμε, λοιπόν, άθελά μας κι ύστερα φράζει το στομάχι μας και πεθαίνουμε. Κι όχι μόνο εμείς, αλλά και τα δελφίνια κι οι φάλαινες.
ΓΛΑΡΟΣ1:Και τα θαλασσοπούλια πολλές φορές πεθαίνουν,
ΓΛΑΡΟΣ 2:….γιατί έφαγαν καπάκια πλαστικά.
ΣΑΚΟΥΛΑ1:Αααα!Τι τρομερό!
ΣΑΚΟΥΛΑ2:Αααα!Τι φοβερό!
ΣΑΚΟΥΛΑ3:Πολύ λυπούμαστε για όσα μας λέτε. Όμως δεν φταίμε εμείς.
ΣΑΚΟΥΛΑ1:Οι άνθρωποι μας χρησιμοποιούν πολύ.
ΣΑΚΟΥΛΑ2:Κι ύστερα μας πετούν εδώ κι εκεί.
ΣΑΚΟΥΛΑ3:Ο αέρας μας παρασύρει. Κι έτσι γίναμε οι βασίλισσες του κόσμου.
ΣΑΚΟΥΛΑ1:Όπου κι αν κοιτάξεις…
ΣΑΚΟΥΛΑ2,3: (μαζί) …είμαστε εμείς!
ΧΕΛΩΝΑ:Αν συνεχίσουν έτσι οι άνθρωποι πάμε όλοι χαμένοι! Χελώνες, ψάρια, πουλιά και ζώα σε στεριά και νερό. θα αφανιστούμε όλοι. Και στο τέλος θα χαθούν φυσικά κι οι άνθρωποι που ποτέ δεν σκέφτονται και

μόνο καταστρέφουν.(Εμφανίζονται πέντε παιδιά με γάντια και σακούλες στα χέρια)
ΠΑΙΔΙ1: Δεν είναι όλοι οι άνθρωποι ίδιοι, κυρία χελώνα!
ΠΑΙΔΙ 2:Εμείς που βλέπεις βαρεθήκαμε να βλέπουμε τόσο όμορφη ακτή να είναι γεμάτη σκουπίδια κι αποφασίσαμε να την καθαρίσουμε.
ΣΚΟΥΠΙΔΙΑ: (όλα μαζί) Τι;;;;;;να την καθαρίσετε;;;;Ωχ!!!Όχιιιιιιι!!!!
ΠΑΙΔΙ 3:Κι όμως έτσι όπως το ακούσατε θα γίνει και μην διαμαρτύρεστε καθόλου.
ΠΑΙΔΙ 4:Αρκετά κράτησαν οι… διακοπές σας στην παραλία. Ώρα να επιστρέψετε εκεί που πραγματικά ανήκετε.
ΠΑΙΔΙ 5: Όσοι ανακυκλώνεστε θα πάτε στον μπλε κάδο κι οι υπόλοιποι στη χωματερή.
ΠΛΑΣΤΙΚΟ ΜΠΟΥΚΑΛΙ 1:(προς τα άλλα σκουπίδια)Τι σας έλεγα;;;Ήρθε κι η σειρά μας.
ΠΑΙΔΙ 1:Εμπρός λοιπόν. Ξεκινάμε!(Τα παιδιά μαζεύουν τα σκουπίδια και τα τοποθετούν στη σακούλα)
ΠΑΙΔΙ 2 : Προσοχή! Μην μας ξεφύγει κανένα.
ΠΑΙΔΙ 3: Με τόσα σκουπίδια ούτε που φαίνεται η άμμος. Η παραλία πρέπει να λάμψει και πάλι.
ΠΑΙΔΙ 4:Κι από Σκουπιδιανή πρέπει να ξαναονομαστεί Αμμουδιανή.
ΠΑΙΔΙ 5: Και φυσικά να μην ξεχάσουμε τις ταμπέλες.(Το κάθε ένα δείχνει στον κόσμο και διαβάζει δυνατά την ταμπέλα του).

ΠΑΡΑΛΙΑ ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΑΠΟ ΣΚΟΥΠΙΔΙΑ!
ΤΑ ΣΚΟΥΠΙΔΙΑ ΣΤΗΝ ΑΝΑΚΥΚΛΩΣΗ!
Η ΚΑΘΑΡΙΟΤΗΤΑ ΕΙΝΑΙ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ!
ΣΤΗ ΣΤΕΡΙΑ ΔΕΝ ΖΕΙ ΤΟ ΨΑΡΙ ΚΑΙ ΣΚΟΥΠΙΔΙ ΣΤΗΝ ΑΚΤΗ!
ΣΤΟΥ ΓΥΑΛΟΥ ΤΑ ΒΟΤΣΑΛΑΚΙΑ ΤΕΡΜΑ ΠΙΑ ΤΑ ΣΚΟΥΠΙΔΑΚΙΑ!

ΑΦΗΓΗΤΗΣ1:Κι έτσι που λέτε η παραλία καθάρισε. Η άμμος ξαναφάνηκε χρυσόξανθη και λαμπερή στον ήλιο. Και τα σκουπίδια γύρισαν εκεί που ανήκαν.
ΑΦΗΓΗΤΗΣ2:Οι άνθρωποι που έρχονταν στην παραλία διάβαζαν προσεκτικά τις ταμπέλες και πέταγαν πια τα απορρίμματα στους κάδους. Ενώ τα παιδιά μοίραζαν συχνά στον κόσμο, ενημερωτικά φυλλάδια σχετικά με την ανακύκλωση. Ψάρια, θαλασσοπούλια και χελώνες δεν κινδύνευαν πια. Κι έζησαν αυτοί καλά….
ΑΦΗΓΗΤΕΣ ΜΑΖΙ: Κι εμείς… με ΑΝΑΚΥΚΛΩΣΗ!